

mieścicki

JERZY MIEŚCICKI

Jerzy Tomasz Mieścicki urodził się we wrześniu 1940 roku w Warszawie. Po ukończeniu szkoły podstawowej uczęszczał do znanego warszawskiego Liceum im. Tadeusza Reytana. Maturę uzyskał w 1957 roku i w tymże roku podjął studia na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej. W 1963 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera łączności, jako absolwent drugiego rocznika nowo utworzonej wówczas specjalności Maszyny Matematyczne.

Jeszcze przed uzyskaniem dyplomu, w 1962 roku, Jerzy Mieścicki podjął pracę jako laborant w Zakładzie Konstrukcji Telekomunikacyjnych i Radiofonii. Po dyplomie, w 1963 roku, został nauczycielem akademickim w Katedrze Budowy Maszyn Matematycznych. W tej instytucji (która przekształciła się w 1970 roku w Instytut Budowy Maszyn Matematycznych, a w 1975 roku — w Instytut Informatyki) pracował aż do 2008 roku.

W 1966 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych (za rozprawę *O pewnych zagadnieniach niezawodności sieci logicznych*, której promotorem był profesor Antoni Kiliński) i objął stanowisko adiunkta. W 1972 roku został mianowany docentem kontraktowym i był powołany na stanowisko zastępcy dyrektora Instytutu ds. naukowych. Funkcję tę sprawował do 1978 roku, a przez kadencję 1978–1981 był dyrektorem Instytutu Informatyki.

Zainteresowania badawcze i dydaktyczne Jerzego Mieścickiego koncentrowały się w tym okresie na zagadnieniach niezawodności sieci logicznych, organizacji komputerów oraz modelowaniu wydajności systemów. Tej tematyki dotyczyły także prace doktorskie, których Jerzy Mieścicki był promotorem. W sumie, do 1981

roku, stopień doktora uzyskało wówczas pod jego kierownictwem sześć osób, co m.in. przyniosło mu w 1982 roku Nagrodę Ministra Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia w dziedzinie kształcenia kadr naukowych.

W 1981 roku nowa ustawa o szkolnictwie wyższym zlikwidowała stanowisko docenta kontraktowego, a Jerzy Mieścicki powrócił na poprzedni etat, pozostając odtąd rzadkim przypadkiem adiunkta, który ma w dorobku sześćcioro wypromowanych doktorów i trzy recenzje prac doktorskich broniących na innych uczelniach w Polsce.

W latach 80. zainteresowania naukowe Jerzego Mieścickiego zwróciły się w kierunku modelowania systemów współbieżnych. Sformułował on wówczas model symulacyjny, nazwany EDN — *Event Driven Nets*, a później — oryginalny automatowy model CSM (*Concurrent State Machines*), ukierunkowany na weryfikację modelową (*model checking*).

Pracę nad teoretyczną stroną modelu i jego szerszą promocją w publikacjach spowołniło ponowne objęcie przez Jerzego Mieścickiego w 1988 roku funkcji zastępcy dyrektora Insty-

Słowa kluczowe

- informatyka
- podstawy informatyki
- modele współbieżności
- metody formalne weryfikacji systemów

M

tutu ds. nauki. Nastąpiło to w momencie dla Instytutu kryzysowym, spowodowanym m.in. odejściem z Instytutu blisko połowy nauczycieli akademickich (głównie na skutek emigracji po stanie wojennym) i załamaniem działalności Zakładu Doświadczalnego Instytutu w ówczesnej sytuacji ekonomicznej kraju. Jerzy Mieścicki pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu nieprzerwanie aż do 2001 roku, a więc przez bardzo trudny czas wypracowywania przez Instytut gruntownie nowego profilu naukowego, dydaktycznego, organizacyjnego i personalnego.

Mimo znacznego obciążenia tą działalnością organizacyjną, Jerzy Mieścicki zgrupował wokół siebie zespół, z którym kontynuował prace nad teorią i zastosowaniami modelu CSM. W ramach tych badań (m.in. finansowanych przez dwa duże granty Komitetu Badań Naukowych) dopracowano podstawy teoretyczne modelu i implementowano programowy *model checker* COSMA. Tematyka ta była m.in. przedmiotem dwóch prac doktorskich, a także wielu publikacji i prac dyplomowych. Jednocześnie, ten sam zespół zrealizował kilka dużych projektów B + R, również kierowanych lub współkierowanych przez Jerzego Mieścickiego (dwa projekty dla Deutsche Telekom oraz system nadzoru bloków energetycznych, wykonany we współpracy z Instytutem Techniki Ciepłej Politechniki Warszawskiej, nagrodzony w 1996 roku Nagrodą Siemens I stopnia).

Za istotne osiągnięcie dydaktyczne można uznać autorski wykład „Wstęp do informatyki”, który Jerzy Mieścicki opracował i prowadził od 2001 roku. Przedmiot ten był przez studentów bardzo dobrze oceniany w dziekańskich ankietach, a Wydziałowy Samorząd Studentów dwukrotnie przyznał Jerzemu Mieścickiemu (w 2005 i 2006 roku) tytuł najlepszego wykładowcy Wydziału (tzw. konkurs „Złotej Kredy”).

W 2009 roku Jerzy Mieścicki przeszedł na emeryturę. Bierze jednak nadal czynny udział w pracach swego dawnego zespołu, wygłasza wykłady popularno-naukowe, a także przygotowuje do druku książkę, będącą rozszerzoną i zmodyfikowaną wersją wykładu ze „Wstępu do informatyki”, przeznaczoną dla publiczności szerszej, niż tylko studenci kierunku Informatyka.

Jerzy Mieścicki jest autorem lub współautorem kilkudziesięciu artykułów w czasopiśmie naukowych i referatów na konferencjach o międzynarodowym zasięgu, a także kilkudziesięciu instytutowych raportów badawczych. Ma za sobą pobyty naukowe w Finlandii (Helsinki University of Technology, dwukrotnie), Kanadzie (University of Waterloo) i USA (Loyola University, New Orleans). Posiada Srebrną Odznakę „Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej”, a także dwa odznaczenia państwowe: Złoty Krzyż Zasługi (1976) oraz Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2002).

W życiu prywatnym — rozwiedziony w początku lat dziewięćdziesiątych, a od 2007 roku ponownie i szczęśliwie żonaty. Ma dorosłą, zamężną córkę oraz dwoje dorosłych dzieci i wnuczka od strony żony. Lubi muzykę klasyczną i jazz, ma zresztą w swym życiorysie okres czynnego uprawiania muzyki: w czasie liceum i studiów uczył się w szkole muzycznej, grywał w amatorskich zespołach jazzowych, potem jeszcze kilka lat w orkiestrze Zespołu Pieśni i Tańca Politechniki Warszawskiej. Poświęca sporo czasu słuchaniu muzyki, a także literaturze i filmom dokumentalnym, zwłaszcza z dziedziny szeroko rozumianej historii. Uprawia taoistyczne Tai Chi. Nie lubi chamstwa i ludzi bez poczucia humoru, bardzo natomiast sobie ceni dyskusje z osobami mającymi coś do powiedzenia, niezależnie od ich wieku, płci czy wykształcenia.

